

Alaró

noves i parers

revista mensual d'informació local

Setembre 1992 ● número 4 ● 200 Ptes.

L'AIGUA D'ALARÓ:
UN PROBLEMA
SENSE RESOLDRE

- * La reforma educativa
- * FESTES DE SANT ROC

INDEX

INFORMACIÓ LOCAL

- Festes	4
- Estiu 92	5
- Desparicions miraculoses	5
- Ses Verbenes	6
- Carrosses 92	7
- Camp Volant 92	8
- Cossiers	9

REPORTATGE

- Sequera estiuenca o el problema de l'aigua a Alaró	10/11
- Ensenyament: Ha arribat la reforma	12/13

PARERS

- Obres i concessions	14
- Carta a Alaró. Noves i parers	15
- Adeu	16

MÓN NATURAL

- La fauna del Castell d'Alaró	17/18
--------------------------------	-------

MÚSICA

- Crosstown Traffic, un grup d'alaroners	19
- 15 anys de Coral Universitària	20

CINEFILS

- Marilyn Monroe	21
------------------	----

ESPORTS

- Tennis	22
- Basquet	23
- Futbol local	24
- Natació	25

CUINA

- Ensalades refrescants	26
-------------------------	----

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
OCB Delegació d'Alaró.
C. Pintat, 9 — 07340 Alaró

Presidenta:

Carme Bennàssar i Ferragut

Administrador:

Joan Pau Rosselló i Colom

Directora:

Catalina Amengual i Agulló

Revisió lingüística:

Eulàlia Colom i Soto

Redactors/es:

Tomeu Noguera i Vidal
Joan Amengual i Agulló
Mercè Amengual i Agulló
Margalida Simonet i Riera
Julio Raneda i Calvete
Magdalena Gomila i Fonollar
Rosa Mª Deyá i Simonet

Col·laboradors/es:

Josep Gomila
Tomeu Simonet
Francesc Coll
Dingú
Miquel Llinàs
Catalina Simonet
Andreu Vidal
Grup Excursionista
Grup d'espeleologia
Mestresses de casa
Catalina Mª Company
Joan Bassa i Vallorí
SAM
Joan Vicens Lillo
G.O.B. Alaró
Francesc Vallcaneras
Sion Coll

Fotografia:

Andreu Quintana
Jaume Morro

Publicitat:

Pau Rosselló i Homar

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Manacor

*els articles signats només expressen
l'opinió dels seus autors.*

L'abastiment d'aigua, font de polèmiques quasi permanents

Des de l'any 1987 que es va inaugurar la xarxa pública d'abastiment d'aigua a Alaró no han cessat les polèmiques. La més sonada fa referència a l'empresa adjudicatària del Servei d'Abastiment: «Aguas de Lloseta, S.A.». En primer lloc va despertar sospites el fet de que coincidís que el propietari de l'esmentada empresa de Lloseta fos també el propietari de l'empresa adjudicatària de les obres de construcció de la xarxa d'aigües netes i a més a més de l'empresa que després va obtenir l'adjudicació de les obres d'asfaltat.

El segon capítol de la polèmica es va produir quan sorprenentment els primers rebuts varen esser emesos per una empresa denominada «Aguas de Alaró S.A.», que no era l'adjudicatària del servei.

Finalment un altra qüestió polèmica coeja desde fa uns anys: el fet de que l'empresa concessionària del servei no paga a l'Ajuntament el corresponent cànon d'explotació, ni les despeses derivades del consum d'electricitat dels motors que extreuen l'aigua.

Segons una sèrie de documents i un informe jurídic al que ha pogut tenir accés «Alaró, noves i parers» sembla que entorn d'aquest tema hi ha una sèrie d'irregularitats objectives tal com:

-La inexistència d'un contracte que reguli la concessió de l'explotació del servei a l'empresa adjudicatària.

-El fet de que l'oferta de l'empresa que va obtenir la concessió no s'ajustava, pel que fa a la forma de pagament del cànon, a allò que establia el plec de condicions.

Així mateix l'informe jurídic considera que la corporació municipal podria en qualsevol moment exigir a l'empresa concessionària el compliment del Plec de Condicions o en el seu cas rescindir la concessió.

Donades aquestes circumstàncies consideram que la millor solució a aquesta situació consistirà en la rescissió de la concessió de l'explotació a «Aguas de Lloseta, S.A.» i assumir la gestió del servei l'Ajuntament directament. Segurament que això podria facilitar un acord amb la Comunitat de Regants ja que es veuen abocats a cedir l'aigua de la Font a una empresa privada que preten fer un bon negoci.

De tot això se'n dedueixen una sèrie de preguntes que de moment no tenen resposta:

-Perquè es va concedir l'explotació a una empresa que en la seva oferta no complia les condicions establertes prèviament?

-Perquè l'Ajuntament no ha executat mai el cobrament de cànon i altres despeses d'explotació a l'empresa concessionària?

-Perquè l'oposició municipal del partit Popular no ha exercit la seva labor de control?. HI ha qualche relació entre aquesta actitud pasiva i el fet de que el concessionari és un destacat membre del Partit Popular a Lloseta?.

Festes

PREGÓ

Han passat «ses festes». Ha passat un altre any. Hem aconseguit els cosiers. El revivament d'aquest costum ens ha reunit i ens ha aplegat en un nou protagonisme: ses festes són un poc més nostres. I va ser en un pregó de festes, fa dos anys, quan Francesc Vallcaneras ens va desafiar, a tots, i ens va implicar en aquell projecte que ara s'ha completat.

Un altre pregó, el d'enguany, a càrrec de Carles Manera, professor d'UIB, que després de fer un recorregut pels principals esdeveniments de finals de segle XIX fins ara, ens va situar davant un altre desafiament: un museu que reflecteixi els anys d'industrialització a Alaró: un lloc on es reculli i guardi tot allò que, en aquells temps era imprescindible i, que ens faci recordar el protagonisme i l'empenta d'unes persones:

- l'explotació de les mines de carbó
- fàbrica de cartró
- tallers, fàbriques i botigues de sabates
- Oficis: sabates, traginers, margers, carboners, calciners, vinaters
- l'electricitat

EXPOSICIÓ

L'exposició «La industrialització a Mallorca», del Centre d'Estudis d'Història Industrial, a la Sala de l'Ajuntament ens va mostrar d'una manera gràfica i força didàctica, la intenció de voler recuperar documentalment que: Mallorca, també va participar en la revolució industrial: aquell canvi radical de l'estructura i el mode de producció que es va produir a tants països d'Europa i del món.

EXPOSICIÓ

Al local de la Tercera Edat: EXPOSICIÓ ETNOLÒGICA DE MINIATURES D'EINES DE CAMP, eines de

batre, carros, eines d'exsecallar, podar, eines de segar, eines de llaurar i de moltes classes més; una col·lecció del Mestre Macià Tugores Pons (Moscarí, 1820/1986). Eines que vam poder contemplar, com a record, ben elaborades amb molts detalls que es feien pensar si tot aquell einam anava de veres o era de broma, per jugar, i on es feia quasi impossible no poder-les tocar o agafar, no bastava només, mirar-les, sort que Mestre Biel ens feia de guia i ens les descrivia talment com si les estigués fent servir, se les coneixia totes, més d'una en va idear i fer: quantes, mestres Biel?

MOSTRA DE LA INDUMENTÀRIA MALLORQUINA

El grup, AIRES DE SOLLERIC, ens va oferir una mostra de la indumentària Mallorquina a partir del segle XVIII fins al XIX, desfilant, durant diverses hores, ininterrompudament, a la plaça; la berenada i les cadires va ser d'un gran ajut. Però, molt bé.

Abans de començar, Mn. Batomeu Mulet, ens va explicar, tot conversant, de com vestien els mallorquins i les mallorquines de segles enrera, segons les seves recerques i els seus treballs d'investigació històrica i que després ho vam poder comprovar, de primer; els vestits de la dona pagesa, el gipó i el rebosillo i el volant. Com a falde: copinyats, estufadors, enagos, faldetes i faldons. Altres peces de vestir: el davantal, les calces i el calçat.

De l'home pagès; la camisa, el guardapits, les baldragues, la troca i faixa, el mocador del cap i del coll, les calces i el calçat.

Els vestits de Ciutat: de les senyores i dels senyors: les peces tenien el mateix nom: la diferència, els teixits, els colors i la confecció.

TALLER DE PAPER RECICLAT

Fou una de les activitats més

atraients pels nins i i nines de 6 a 12 anys. Instal·lats a la casa de Cultura del carrer Petit i organitzats en grups, anaven rotant i experimentant el que suposa el reciclatge de paper.

Dues persones del G O.B. dirigien l'activitat, les passes de la qual foren captades ràpidament pels infants.

La participació fou bona, una, vintena, destacant el bon funcionament, tenint en compte les diferents edats.

¿I dels resultats, què en podem dir? Exposats diumenge dia 16 al carrer Petit poguérem observar le meravelles de paper que s'aconseguien: llis posteriorment pintat, amb flors incrustades, amb fils, de colors, amb pètals trossets...

ESPECTACULAR ACABAMENT DE FESTES AMB LA NIT DE FOC

Després d'una jornada prou intensa en què els carrers foren invadits de gent per presenciar el retorn dels cosiers, el vespre fou igualment lluit. Passa de mitjanit foren els dimonis els que ocuparen la Plaça de l'Ajuntament, gràcies al grup de teatre La Iguana.

El muntatge permet la participació activa dels espectadors que, corrent i ballant, acompanyaren els dimonis al rítm dels instruments de percussió i del foc. Cal esmentar el nombrós públic que es concentrà a la Plaça i que, sense distinció d'edat, gaudí a la seva manera de l'espectacle.

La forma circular de la Plaça i l'encert de La Iguana en l'adaptació a l'espai físic on es desenvolupà «Nit de Foc», va fer que ni un sol lloc s'escapés de l'esclator dels coets ni de l'olor de pólvora. Foc, pólvora i música que anava mercant una dansa quasi ritual, feren oblidar els focs artificials de cada any.

L'aposta per una de les opcions més avantguardistes del teatre illenc posà de manifest que no sempre l'oferta tradicional és la que té més èxit, atès el nombrós públic congregat.

Estiu del 92

A aquest article farem una breu ressenya del que han estat les activitats musicals a Alaró i a fora poble de l'Orfeó i els aconteixements musicals que han tengut lloc a la Vila.

En primer lloc, i per ordre cronològic, el primer concert oferit per l'Orfeó va esser a Inca amb motiu de les festes patronals de Sant Abdon i Senen, i l'escenari fou l'Església de Santa Maria la Major.

La particularitat d'aquest concert fou l'intercanvi que vàrem fer amb l'Orfeó l'Harpa d'Inca, que va venir a cantar a Alaró per les festes de Sant Roc.

Poca cosa hem de dir d'aquest concert. Després de l'èxit del concert de Biniali, i després d'un mes sense cantar, i sols amb un assaig preliminar, les coses no varen sortir lo que se diu «rodones». L'Orfeó va cantar amb dignitat, emperò sense poder arribar a aquest tipus de connexió amb el públic, que és lo que logra que el concert sigui un èxit. Poca seguretat per part de la corda de contralts i tenor, i algunes vacilacions a dues peces per part dels baixos a la primera part. La segona part (cançons populars) va salvar el concert. Varen assistir representants municipals al concert i sens va oferir un magnífic refrigeri per part de l'Ajuntament d'Inca.

El segon concert fou a Binissalem, incluits al repertori de «Vetlades de Cant Coral a Can Sabater» organitzades per la Coral Cantilena. Se dona la particularitat de que els directors de les corals convidades (Selva, Alcúdia i Alaró) han estat col·laboradors i alumnes de Baltasar Bibiloni, director de la Coral de Binissalem, director de la Normal de Magisteri, professor de música i compositor, essent el que més cançons populars mallorquines ha harmonitzat per a cant coral.

En quant al concert en sí, es va celebrar als jardins de Can Sabater (aire lliure), i a part de la novetat de la ubicació, i de la col·locació dels cantaires,

es va poder complir dignament amb el compromís, alentats per unes amables paraules de presentació de Baltasar Bibiloni. El consistori de Binissalem ens va oferir un esplèndid refrigeri i, donada la informalitat i familiaritat d'aquests concerts, va esser més fàcil poder connectar amb el públic assistent. Hem de destacar que tant al concert d'Inca com en el de Binissalem, la calor va esser un dels punts en contra que vàrem haver de patir.

En quant al tercer concert, el que vàrem oferir a Alaró, era un repte a tenir en compte, ja que després de cantar l'orfeó l'Harpa d'Inca, la papereta era dura. Lo que més ens va motivar, va esser que l'Església fos plena, i que el nostre director, Lluís Forteza, tengués l'encert de fer cantar sols les cançons noves, per a la seva estrena a Alaró. I hem de dir que el concert fou tot un èxit, les vuit peces noves ens varen sortir brodades, i es poder aconseguir aquesta compenetració entre públics i cantaires, que és lo que fa que la música flueixi com una sola vivència. Això és lo que, en definitiva, ens dona coratge i motivació per a assolir la tasca que ens hem fixat a l'Orfeó, cantar a Alaró és el repte més difícil, és «el nostre públic», cantam «a ca nostra», i ho hem fet bé.

Punt i apart mereix el «refrigeri» si se pot dir així, que el nostre consistori va oferir a les dues corals, ni la manera, ni el contingut, ni la presència de cap responsable municipal, va estar a la altura de les circumstàncies. És una pena i és per a reflexionar, i més quan hi han convidats pel mig, convidats que primer foren anfitrions i que sàpiquen estar a l'altura de les circumstàncies.

Ja que aquest article s'ha allargat massa, deixarem per a properes col·laboracions, tant la «II Mostra d'Estudiants de música» com el cicle de concerts de música clàssica (3) que ens va oferir l'Ajuntament durant les Festes de Sant Roc.

Desaparicions miraculoses

Tot just quan la revista «Noves i Parers» estava a punt de convocar un concurs per tal de localitzar la desapareguda estàtua de la Plaça des Jardí, se'ns apareix de cop i volta. La sorpresa fou gran, ja que ens havien acostumat a veure aquell pilar nuu ben enmig de la Plaça i eren majoria els que desconfiaven del retorn de l'estàtua. Fins i tot qualche turista es pensà que allò era una atrevida escultura de trets cubistes.

En relació al cas, que insistim és digne d'una novel·la policiaca, les fonts oficials havien assegurat que l'estàtua havia estat translladada a Barcelona per esser reparada. Així i tot, segons rumors arribats a la redacció es temia que no hagués estat un robatori. És per això que s'havia iniciat una recerca per finques i jardins privats per por que la figura de la dona no apareigués davall unes pedres, a la manera d'una Mare de Déu de Lourdes.

Sembla ser que la mateixa autora es començava a preocupar per la tardança de les reparacions que, per cert, han durat tant com la preparació dels Jocs Olímpics. Pels qui pretenen convertir-se en investigadors per un dia vet aquí una dada: l'escultora de nacionalitat sueca és una resident temporal a Alaró.

Ara sols ens resta averiguar el destí de la capelleta que hi havia al carrer de Sant Vicent Ferrer. La capelleta va desaparèixer per mor d'unes obres i no precisament de restauració. Si qualche lector disposa d'informació sobre l'assumpte agraïm s'adreci a les dependències d'aquesta revista.

Ses verbenes

A la recerca d'unes verbenes barates i que omplissin les hores nocturnes del divendres i dissabte de festes, el nostre Ajuntament va «apostar per uns grups i orquestres més be discrets».

El divendres vespre els protagonistes (en teoria) eren els joves i el programa de festes anunciava les actuacions de Sistem, Flax i Fora des Sembrat. Aquests darrers sense fer res del'altre món varen ser els més escoltables de tots, ja que al menys tocaven temes propis i interpretaven el que més agrada als joves: el Rock. Pel que respecte a les altres dues bandes va ésser com si haguessim sintonitzat amb els «40 Principals», i a més els dos grups interpretaven un repertori molt paregut. El millor del vespre va ésser la presència de molts de joves en una de les actuacions i el pitjor va ésser el poc públic que hi havia a les altres actuacions.

La verbena del dissabte estava destinada als especialistes en Ball de Saló, com ja va succeir l'any passat, però hi

va haver diferència entre l'Orquestrina d'Algaida i les orquestres d'enguany. El millor del vespre va ésser que molta

gent es va animar a ballar i el pitjor fou l'excessiu volum que tenia la música d'un bar de la plaça durant la verbena.

Camp d'Estiu 92

Un altre any més el Club d'Esplai d'Alaró ha organitzat el Camp d'Estiu, que enguany ha tengut lloc a Can Arabí (Binissalem) dels dies 2 a 9 d'Agost. Els Camp d'Estiu solen voltar entorn a un tema concret en el que es bassen les activitats a realitzar; el tema d'enguany ha estat «Les Aventures de Jules Verne» i cada jornada anava dedicada a qualque obra de l'escriptor francès. Amb aquest tema es va intentar donar als al.lots unes nocions breus però vàlides d'unes obres que, per desgràcia, difícilment coneixeran (a no ser que les facin en Dibuixos Animats o en Video Jocs). L'Objectiu del Campament es veuria sobradament complert si pogués servir perquè els al.lots s'interessin per la lectura.

Els Campaments han estat reiteradament criticats des de que ja no es celebren al Castell (nostalgia d'altres temps?), però pareix ésser que perquè aquesta possibilitat es dugui endavant sobren crítiques passives i falten mans.

NOM I LLINATGES .....

ADREÇA: ..... Núm.: .....

POBLACIÓ: ..... D.P.: .....

SUBSCRIPCIÓ ANUAL 2.200 pts. Alaró
 2.700 pts. Resta de l'estat
 4.500 pts. Estranger

CARTA D'ORDRE AL BANC O CAIXA D'ESTALVIS

BANC O CAIXA: ..... AGÈNCIA: .....

ADREÇA: ..... POBLACIÓ: .....

NÚM. C/C: ..... NÚM. LLIBRETA: .....

Distingits senyors:

Els agrairé que, fins a nova ordre, vulguin atendre amb càrrec al meu compte els rebuts que els siguin presentats per l'Obra Cultural Balear - Delegació d'Alaró corresponent a la meua subscripció a la revista Alaró, Noves i parers.

TITULAR DEL COMPTE.....

ADREÇA ..... POBLACIÓ .....

(Signatura) .....

..... d. .... 199.....

Carrosses 92

Ses Carrosses del 92 varen sortir encara que varen passar pena ja que el dematí havi plogut. Enguany hi va haver set carrosses i dues comparses, a més la desfilada va esser oberta per uns cavalls i va contar amb la presència de la banda de música de Consell.

El premi a la millor Comparsa es va repartir entre les dues candidates, ja que hi va haver empat en puntuació. Realment les comparses estan essent molt mal utilitzades cada any, i enguany només s'han emprat per col·locar els més petits damunt una bicicleta o duguent unes banderes sense tenir gens en compte el més important de les comparses: el vestuari.

En quant a les Carrosses hi va haver una gran diferència entre les dues primeres i les cinc restants. La justa ganadora va esser **Els Viatges de Marco Polo** de la que s'ha de destacar el detallista vestuari i l'elefant (que possiblement serà el millor record de les Carrosses 92). En segon lloc va quedar **L'Home en el Temps** una carrossa que era anunciada per una pancarta on es podein veure dibuixades varies persones i en Hitler. Va esser una carrossa on es va veure molta feina però, possiblement, no tan ben acabada i detallista com a la guanyadora. S'ha de destacar el dinosaure, l'esfinge, el tanc i sobretot el vaixell, a menor nivell va estar la muralla Xina.

El tercer lloc va correspondre a una de les carrosses de les mestresses de Casa, que degut a les noves normes de

participació varen decidir fer-ne dues envers d'una que hagués pogut aconseguir millor puntuació. La carrossa es deia **El Món de la dona** i hi destacava l'espectacular bolla el món feta amb flors de paper (que va esser un altre de les millors coses de la desfilada) i en la que es podia identificar ràpidament l'estat espanyol.

La quarta classificada va esser **Els Hípies** que encara que dugués menys feina que d'altres, s'ha de tenir en compte que sense aquests Hípies la desfilada del 92 hauria estat una de les més poc animades dels darrers anys.

L'altre carrossa de les Mestresses va quedar en quinta posició i hi destaca el Colom que hi varen fer. Es deia **Vida,**

Pau i llibertat i igual que **El Món de la dona** es notava a faltar més gent.

Els dos darrers llocs varen esser per una gent que també va decidir fer dues carrosses envers d'una, encara que de temàtica molt diferent. Una es deia **Projecte Home** i representava damunt el tractor a la injustícia de les morts per drogues mitjançant la mort més injusta i més coneguda per tothom. Encara que pogués pareixer irrespetuosa i polèmica aquesta no era, ni molt menys, la seva finalitat. Pel que respecta a **Els Picapedrers**, només es pot calificar de carrossa graciosa, i cada any en surt una d'aquest tipus.

En definitiva va esser un horabaixa entretingut i, per sort, fora aigua.

RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Stredo

ESPECIALITAT EN PEIX FRESC

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

Camp Volant 92

Per Jaume Company

El 15 de Juliol una trentena de joves i monitors van iniciar el Camp Volant. Durant els 5 dies que va durar es van recórrer (caminant) els pobles de Vall-demosssa, Deià i Soller.

Els joves excursionistes van tenir l'ajud d'una furgoneta per transportar el menjar, fogons, llum,...; i a més van haver de demostrar les seves habilitats culinaries, ja que es van haver de fer ells mateixos el menjar.

El darrer dia no van faltar les novetats als que formaven part, per primera vegada, de l'equip de monitors.

CANÇO DEL CAMP VOLANT 92:

El primer dia vam anar
a un lloc obscur que ens va assustar,
però així i tot no vam dormir
vam viure junts l'obscuritat.

A Son Marroig vam compartir
uns pensaments i un sentiments,
tots allà vam apreciar
la més profunda intimitat.

Ens ha unit un campament
ens coneixem i ens estimam,
ja tots units hem caminat
per tot el món, per a tot arreu.

A Deià tots varem descansar
malgrat volíem caminar,
volíem tots continuar
abans de que l'alba es trencàs.

La calor, el sol, el vent i el mar
tot el dia ens van acompanyar,
la nit de Soller vam brindar
abans de que tot s'acabàs.

Ens ha unit un campament...

La Calobra a tots ens va mostrar
que junts volíem continuar,
somriures banyats
per l'aigua de la mar.

I així tots junts vam arribar
aquest viatge ja ha acabat,
les llàgrimes van demostrar
que a tots ens havia agradat.

Ens ha unit un campament...

**Jaume «Pintat»
&
Núria Mas**

F. Simonet Vidal

AGENT CORREDOR D' ASSEGURANCES

Avda. de la Constitució, 23 - 07340 ALARÓ

Tel. 51 02 08 - Fax 87 91 60

Cossiers

El passat 16 d'agost, a les 19 h. i dins l'església, es produí la presentació del cossiers d'Alaró, esperada per molta gent, que acompanyaren les autoritats municipals als corresponents seients, que no utilitzaven des de feia anys. En el moment de l'oferta, ballaren la respectiva dansa i després es retiraren. Un cop acabada l'eucaristia, acompanyaren Sant Roc al llarg de la processó i tornaren a dansar cada vegada que es trobaven a l'entreforc d'uns carrers. Finalitzada la manifestació religiosa, dansaren a la plaça de l'Ajuntament, cosa que, per cert, no estigué a l'abast de tothom, ja que la gent es conglomerà just damunt els Dansaires, tal com havia succeït ja a la processó.

Després els cossiers ballaren davant diverses cases del poble, en senyal d'agraïment, itinerari prèviament establert que si s'hagües donat a conèixer hauria ajudat a descongestionar la gent.

Tot i això, els moviments àgils i sen-

zills d'aquests dansaires aconseguiren moure una autèntica multitud, tant d'alaroners com de gent que vengué d'altres pobles de l'illa, multitud que es congregà sempre al seu voltant.

Poguerem veure el seu abillament, reproduït amb fidelitat i completat fins

i tot amb un ventall, que cada dansaire duia segons el color del seu vestit. No els mancava detall.

Esperam poder gaudir altres vegades de l'agilitat d'aquests dansaires ressorgits de la vella tradició, de la qual ja parlava l'arxiduc Lluís Salvador.

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Sequera estiuenca o el problema de l'aigua a Alaró

Durant la segona quinzena del mes de juliol i primers dies d'agost el nostre poble va patir uns dies d'escassetat d'aigua que es va notar més a les parts altes del poble. Los d'Amunts i Ses Rotes van quedar algun dia sense gens d'aigua. La resta d'Alaró va patir els problemes derivats d'un descens notable de la pressió.

Aquest tipus de problemes fa temps que es pateixen a molts de pobles de Mallorca, sobretot les localitats costaneres, on, a més a més, es troben amb una aigua de molt mala qualitat. La sobreexplotació dels aquífers ha arribat a afectar zones com la nostra que, per la seva llunyania de la costa i la proximitat de la muntanya, semblaven que mai ho havien de notar.

Aquestes situacions haurien de servir de toc d'alarma per la població que molt sovint consumeix aigua d'una manera inconscient, com si es tractés d'un recurs inesgotable, però encara més de cara a les autoritats que, d'una manera

irresponsable, permeten i fins i tot estimulen la instal·lació d'activitats basades en un enorme consum d'aigua, com per exemple els camps de golf.

PROBLEMES DE L'ABASTIMENT

Hem intentat esbrinar què va passar i quins problemes hi ha en relació a l'abastiment d'aigua potable al nostre municipi.

Des de l'any 1987 funciona el servei públic d'abastiment d'aigua a Alaró, abans d'aquesta data únicament existia el sistema de distribució de la Comunitat de Regants de la Font de Ses Artigues. El 1987, any en què es va construir la xarxa pública, es va fer un pou a Son Fuster que segons els estudis dels enginyers havia de donar un cabdal més que suficient per cobrir les necessitats d'aigua d'una població estimada durant l'estiu en unes 5.500 persones, és a dir uns 823 m³ diaris.

Des d'aquell moment el cabdal del

pou no va deixar de disminuir, cosa que es va intentar solucionar amb successives obres d'aprofundiment de la perforació. Davant l'agreujament del problema l'Ajuntament va decidir fer un altre pou dins el recinte del Col·legi Públic a fi de connectar-lo a la xarxa general i afegir el seu cabdal al del pou de Son Fuster.

COL·LABORACIÓ COMUNITAT DE REGANTS

Malgrat tots els esforços realitzats el problema no s'ha sol·lucionat i és per això que, segons les nostres informacions, l'Ajuntament va haver de cercar la col·laboració de la Comunitat de Regants, propietària de la mil·lenària Font de Ses Artigues. Sembla que el cabdal de l'esmentada font, encara que raja menys durant l'estiu, és prou important per abastir d'aigua a tota la població.

De les informacions que hem pogut recollir es dedueix que les negocia-

cions entre la Junta Rectora de la Comunitat de Regants i l'Ajuntament va tenir èxit i es va acordar que la Comunitat cediria aigua a la xarxa pública regularment, amb les corresponents compensacions. L'acord va esser refrendat recentment per una assemblea de la Comunitat (veure «Noves i Parers» del mes de juliol). Tot sembla indicar que la nova Junta de la Comunitat de Regants posà en qüestió l'acord a què ens hem referit. Aquesta podria ser la causa de la manca d'aigua que ha patit el poble darrerament, atès que quan la xarxa pública va necessitat el suport del cabdal de Ses Artigues, li va esser denegat.

Pareix esser que en ús d'allò que disposa la Llei d'Aigües cap propietari privat pot negar la utilització pública de la seva aigua quan hi ha una població necessitada. A més a més hi ha diverses sentències judicials que creen els precedents suficients com per exigir el compliment d'aquesta normativa. En concret i referit al cas d'Alaró, hi ha sentències judicials dels anys 70 que

obliguen la Comunitat de Regants a cedir gratuïtament aigua per a ús públic.

Per tal de poder aclarir totes aquestes qüestions la revista «Alaró, Noves i Parers» s'ha posat en contacte amb el batle d'Alaró per a conèixer la versió municipal.

Segons Francesc Rosselló els problemes de subministrament d'aigua partits aquest estiu estan motivats per la poca col·laboració demostrada pels nous responsables de la Comunitat de Regants.

L'estiu passat l'Ajuntament i els Regants acordaren que durant els mesos de sequera l'aigua de la Font aniria als dipòsits municipals des de les 8 de l'horabaixa fins les 8 del matí següent, i demés els dissabtes i diumenges les 24 hores del dia.

Pèrò enguany l'enteniment entre la corporació municipal i la nova Junta dels Regants no és el mateix.

En diverses ocasions l'aigua de la Font no ha arribat a la xarxa pública, segons sospiten els responsables municipals, per presumptes manipulacions de les

claus de pas.

La situació més crítica es va produir quan es va buidar el dipòsit municipal a conseqüència d'unes obres que va dur a terme la Comunitat a la canonada de la Font, abocant-se durant més de 24 hores la totalitat de l'aigua al torrent. L'Ajuntament, aleshores, va haver de recórrer als camions cisterna per omplir els dipòsits reguladors. Aquest fet va provocar que el Batle, amparant-se en diverses disposicions legals, preparàs un decret, que no arribà a signar, disposant que la totalitat de l'aigua de la Font es conduís als dipòsits municipals durant el temps que fos necessari per a garantir el subministre a tota la població.

Per acabar hem de dir que aquesta revista ha intentat, sense èxit, recollir l'opinió de l'actual President de la Comunitat de Regants. Esperam que en propers números poguem donar a conèixer la postura d'aquest col·lectiu sobre aquest conflictiu tema de l'aigua.

Francesc Coll

Ensenyament: ha arribat la reforma

Ja som a les portes de la reforma de l'ensenyança. Fa uns quants anys que se'n parla i ara ja ha arribat l'hora de la veritat. El proper curs 92-93 comença d'una manera generalitzada a primer i segon curs de «primària», és a dir 1r. i 2n. d'allò que fins ara es coneixia com a EGB. Fa 8 anys que es debat i s'experimenta i a la fi arriba l'aplicació.

L'any passat es va aprovar la Llei coneguda amb les sigles LOGSE (Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu), la llei que estableix com s'ha de fer la reforma de l'ensenyament. Els objectius més importants que es pretén aconseguir són els següents:

-Ampliació de l'escolaritat **obligatòria i gratuïta** fins els 16 anys.

-Adequació dels distints nivells o etapes educatives a les etapes evolutives de la vida dels infants i adolescents.

-Promoció d'una important renovació de la metodologia, és a dir, de la manera d'ensenyar.

-L'adaptació dels programes educatius a les realitats concretes de l'entorn en què es mou cada centre.

-La introducció d'una sèrie de millores de la qualitat de l'ensenyament, com són la introducció de la llengua estrangera des de 3r., la millora de les

àrees de música i educació física que han de ser impartides per professors especialistes, la disminució del número d'alumnes per aula (20 a ed. infantil, 25 a ed. Primària i 30 a Secundària), etc.

-La millora de la Formació Professional, acostant-la més al món del treball.

CALENDARI D'APLICACIÓ DE LA REFORMA

Com ja hem dit en el començament, el proper curs a tots els centres escolars, tant públics com privats, s'implantarà el primer cicle de Primària. Aquestes són les previsions per a la resta de cursos:

-Curs 1992-1993. 1r. cicle d'Ed. Primària.

-Curs 1993-1994. 2n i 3r. cicle d'Ed. Primària

-Curs 1994-1995. 1r. cicle de Secundària obligatòria

-Curs 1995-1996. 3r. curs de Secundària obligatòria

-Curs 1996-1997. 4t. curs de Secundària obligatòria

-Curs 1997-1998. 1r. de Batxillerat i d'FP.

-Curs 1988-1999. 2n. de Batxillerat i d'FP.

Pel que fa a l'Educació Infantil, tots els centres tenen un termini de 10 anys per incorporar-la però de d'aquest curs (1991-1992) ja hi ha alguns centres que l'apliquen, i de cada any se n'afegiran més. A Alaró, en concret, el proper curs 1992-1993 ja l'aplicaran a l'escola pública des dels 3 anys.

En els primers mesos d'aquest curs i en els primers del que ve tots els centres de l'actual EGB han d'elaborar el seu propi «Projecte Educatiu de Centre» (PEC), que definirà les línies mestres que han d'orientar la tasca educativa del centre. Això es farà a partir de les circumstàncies particulars de cada centre i del PCC o Projecte Curricular del centre, document on es concreten les ensenyances i metodologies que es pensen aplicar per dur a terme el Projecte educatiu. Hi ha només unes quantes escoles que s'hi han avançat, i durant aquest curs que ara s'acaba, han elaborat aquests documents tan importants per a una correcta aplicació de les reformes. Tenim sort que entre aquests hi ha el C.P d'Alaró que, una vegada més, ha demostrat que el seu equip docent es troba en primera línia pel que

fa a l'actualització i la renovació de la tasca educativa.

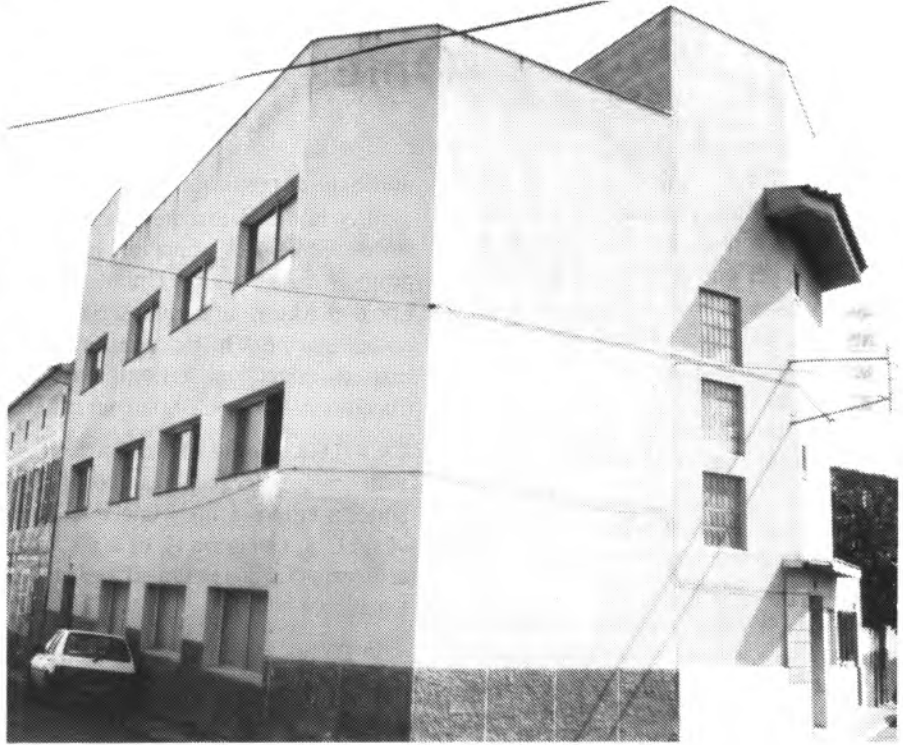
PROBLEMES I DIFICULTATS PER APLICAR LA REFORMA

-De cara al nostre poble una de les repercussions que més notarem serà que els infants acabaran l'ensenyament primari als 12 anys i segurament s'hauran de desplaçar a Inca per cursar la Secundària Obligatoria (2 anys més joves que actualment). Aquesta circumstància no ha estat aclarida del tot perquè falta per conèixer el «Mapa Escolar», document de molta transcendència per tots els pobles petits. El mapa definirà a quines localitats es construiran centres de secundària i quines localitats hauran de desplaçar el seu alumnat. De tota manera el desplaçament serà gratuït.

-Una altra dificultat serà la necessitat d'adaptació dels edificis als nous nivells. En el cas de l'ensenyament públic, mentre s'ampliïn i construïxin nous centres de secundària els alumnes podran seguir ubicats als centres de primària de manera transitòria.

-Pel que fa a l'ensenyament concertat, a tots els centres que ara tenen concert educatiu per fer EGB, automàticament se'ls actualitzarà per fer educació primària i si volen fer Secundària ho hauran de sol·licitar i fer les obres necessàries per complir els requisits que marca la llei en un termini determinat, en cas contrari no la podran impartir.

-Un problema important consistirà en la preparació del professorat, tant de primària com de secundària, perquè apliquin correctament la «Reforma» i

adaptil els seus mètodes de feina a les noves realitats. En aquest sentit s'ha de tenir en compte que la responsabilitat de la formació del professorat és del Ministeri que ha fet la llei i no pot quedar pendent de la bona voluntat dels educadors que ho vulguin fer fora hores. De moment l'Administració no ha donat mostres d'haver planificat això gaire correctament.

-A les Illes Balears tenim una dificultat afegida per no gaudir d'autonomia en el camp educatiu: les orientacions i programes del MEC no tenen prou en compte la nostra peculiaritat cultural i lingüística. Els diferents centres hauran de posar més dosis de feina

i bona voluntat que altres comunitats per adaptar els programes a la realitat cultural del nostre país.

-Per acabar, esteim patint una manca de recursos econòmics, importantíssims per a dur endavant una reforma que pretén una millora qualitativa transcendental. Encara som lluny d'arribar als nivells d'inversió en educació que fan la resta de països de la Comunitat Econòmica Europea (un 6% del Producte Interior Brut de cada país). Si el nostre govern no es posa al dia en aquest tema hi ha el perill de que la reforma sigui un fracàs.

J.G.B.

Venda i reparació
de motos i bicicletes
**TALLERS
MIGUEL**

C. Dr. Fleming, 4
Tel: 87 91 58 Alaró

Controla el teu pes amb
HERBALIFE

el famós programa de dieta controlada
a base d'una acurada selecció d'herbes

Per a més informació: Armit i Komal
Tel: 87 92 08

Entregues a domicili a tot Mallorca

Obres i concessions

És un fet coincident que, en l'actual situació política i donada la deficiència d'infraestructures, la realització, la promoció i, per què no?, les promeses d'obres públiques són una base electoral i, fins i tot, un servei al poble.

També és evident que la concessió d'obres ha donat cabuda nombrosos escàndols qualificats de polítics: en són exemple els cas Naseiro, Palop, Ollero i Guerra.

A Alaró, vist el temps i procurant realitzar una anàlisi pausada d'una sèrie d'obres fetes o per fer, m'he permès de revisar el sistema de concessió i contractació, tot tenint com a punt de partida les anomenades Basses de Depuració.

En relació a aquests, partesc del contracte signat per l'Ajuntament d'Alaró el 9-10-86 i l'empresa Construcciones Ramón Pons S.A. per un preu total de 24.767.241 ptes. i una durada de l'obra de sis mesos.

En acta de la comissió de Govern de l'Ajuntament d'Alaró, data el 20-9-90, es concedí l'obra «Saneamiento Integral de Alaró», en la qual hi havia incloses les dietes bases de Depuració. Anaren a la licitació tres empreses: Ruisech e Hijos SA, que oferien 68.568.000 ptes; Construcciones Ramón Pons SA, foren 68.550.000 pts; i Servicios y Construcciones Madeira SA, per 68.560.000 ptes. La Comissió de Govern concedí l'esmentada obra a l'empresa Construcciones Ramón Pons SA, que oferia la quantitat més baixa.

Respecte a aquestes obres, es desconeix la publicitat prèvia, tot i que en superar el 5% del pressupost municipal estan sotmesos a unes condicions determinades de publicitat, concessió i contractació.

La dita situació crida l'atenció per una sèrie de fets concrets, és a dir, per una banda es contracta una obra l'any 1990, la qual ja havia estat contractada el 1986 amb la mateixa empresa, i per l'altra, les diferències ínfimes de les ofertes i la manca de publicitat de l'obra, però de totes maneres encara s'hi

donen altres punts que criden l'atenció.

a) A la mateixa reunió de la Comissió de Govern es concedí l'obra de la primera fase de la Unitat Sanitària Local d'Alaró, amb una sèrie de propostes que no s'hi fan constar, però al final es concedeix a l'empresa Construcciones Mavi CB per un total de 23.300.000 ptes. i el Sr. Secretari, davant tal concessió, fa constar que aquesta empresa no reuneix la qualificació C-4, categoria C, és a dir, que no està capacitada legalment per realitzar l'obra.

b) En una obra de 68.000.000 pts. no se sol·licita qualificació de l'empresa ni se'n fa cap tipus de publicitat d'oferta.

c) Però si el que s'ha exposat abans crida l'atenció, la investigació de les persones que figuren com a accionistes de les empreses que participaven en la licitació creen interrogants més grans, ja que, com he dit en anteriors paràgrafs, a la Comissió de Govern del 20-9-90, s'apunten tres empreses que opten per l'obra de les basses depuradores, dues de les quals (Construcciones Ramón Pons SA i Servicios y Construcciones Madeira SA) tenen un denominador comú, i és que el seu major accionista és el Sr. Bartomeu Pons Bibiloni i que les ofertes que presenten tenen unes diferències (de 8.000 a 10.000 ptes.) que són ridículs.

d) Però si la concessió de l'obra de les basses depuradores acaba en el que he escrit anteriorment, m'ha cridat l'atenció la figura de l'administrador i major accionista de l'empresa Construcciones Ramón Pons SA i la seva relació amb l'obra pública realitzada a Alaró que s'exposarà tot seguit.

1. Concessió del servei d'aigua potable d'Alaró a través de l'empresa Saneamientos Aguas de Lloseta SA.

2on. Concessió de l'obra civil de l'aigua potable d'Alaró a través de l'empresa Construcciones Ramón Pons SA.

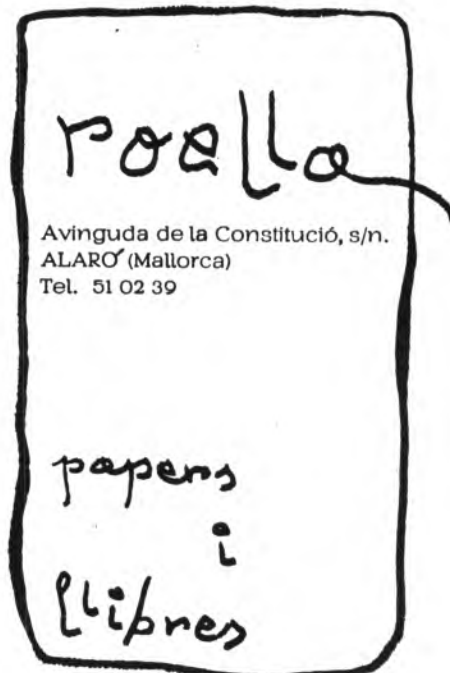
3er. Que en una mateixa obra presentava dues ofertes a través de dues empreses, de les quals és accionista majoritari.

4rt. Que al seu dia es descobrí que una empresa, nomenada Aguas de Alaró SA, presentava unes factures de cobrament del servei d'aigua potable, sense tenir-ne cap concessió d'exploració, i evidentment el major accionista de l'empresa és el repetit sr. Bartomeu Pons Bibiloni.

5è. L'empresa Saneamientos y Aguas de Lloseta SA, des del moment en què ostenta la concessió de l'exploració de l'aigua potable d'Alaró, no ha liquidat el cànon que ha de cobrar l'Ajuntament, sense que aquest en cap moment hagi instat cap acció per al seu cobrament, fins i tot en els pressupostos, amb l'excepció del del 1992.

6è. Davant tal cosa en principi únicament puc somriure sarcàsticament i plantejar-me la possibilitat que determinat senyor quedi com a fix de plantilla de l'Ajuntament d'Alaró.

Nicolau Fonollar i Marcús

Carta a Alaró. Noves i parers

Tant els mallorquins com els que vivim aquí des de fa temps hem començat a adonar-nos que, al llarg d'aquets darrers anys, Mallorca ha venut molt de si mateixa; s'han venut platges, costes. Terres, cases, muntanyes, boscos, aigua,...i, amb tot això, part del caràcter i de l'ànima de la seva gent.

Per sort, molts de nosaltres, alguns des de càrrecs públics, d'altres des d'associacions i grups i d'altres a partir d'ells mateixos i des de ca seva comencen a frenar, o almenys a intentar-ho, la venda cega i indiscriminada de totes les coses bones que es queden.

En el meu cas, des de ca meva, vull evitar per tots els mitjans una venda;

Es ven la pau i la tranquil·litat dels patis i dels horts interiors d'un cercle tancat per una vintena de cases i famílies que s'han comunicat durant molts anys amb la cordialitat i el respecte necessaris per a una bona convivència.

¿Qui és el venedor d'aquest pacífic entorn? Un bar, que des del seu antic hort ha fet una gran terrassa on fins altes hores de la nit clients, turistes i gent (en general en estats de consciència degradats per l'alcohol), ignorants d'aquell, ja perdut, pacífic entorn, rompen amb un equilibri establert durant molts anys.

¿Com es permet i permetem molts de nosaltres, sense fer cas de la situació, que «algú» vengui la pau i la tranquil·litat de tantes famílies?

Davant el progressiu augment de l'ús i l'explotació de l'esmentada terrassa, per les limitacions de què ha estat objecte la música del barri l'abús de l'horari nocturn:

Amb tot el respecte, senyor batle,

Li deman, humilment, que acabi amb aquest mal exemple que podrien prendre altres «venedors» de les coses bones que ens resten.

Santiago Zapirain Cobeaga

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

Adéu

Era una princesa molt bella que vivia enmig del mar. Tota ella era dolça i acollidora. La carícia els seus cabells d'aire suau i perfumat, la seva cara plàcida i riallera, la seva veu harmoniosa i tranquil·la, la seva ànima amorosa i serena eren conegudes arreu del món. Molta gent va venir a conèixer-la en veure-la varen sentir el repòs d'estimar.

El pare de la princesa tenia un tresor únic: la seva filla. La volia casar, però no amb qualsevol. El casament havia de consolidar la seva posició de poderós, ajudar-lo a posar un peu ferm en el món brillant i embriagador de les sedes i el metall. I va enviar missatgers als quatre costats del món, i arreu es va conèixer que el rei cercava marit per la formosa donzella d'ulls verds.

Als països del nord hi havia un príncep ric i poderós, admirat i envejat per les seves conquestes en tots els camps. Res l'aturava. Si volia, alguna cosa, ho aconseguia entre un brugit d'or i de progrés. Prenia i semblava que donava. Sempre havia de ser el més fort, el més ràpid, el més bell. El seu estil era norma. Vivia en el món de sedes i de metall, però una malaltia terrible se'l menjava per dins. Tenia la sang enverinada i els llavis li rebentaven en mil pústules que mai no curaven.

Als països de l'est hi havia un regne opulent i al palau més opulent de tot del regne hi vivia un rei ric i poderós, protegit dels déus de la terra, envoltat de coixins d'or, de dones blanques i daurades, de lluentor i de verdor. Cada nit prenia un bany d'oli embruixat que l'enfortia i l'ajudava a mantenir el seu prestigi en un món sedós i de metall. Ho volia tot i ho tenia quasi tot.

Als països de l'oest hi vivia un personatge petit i boirós, sempre de blanc, figura inquieta en un tapís verd, en una polsina blanca i refinada capaç de fer seus els desitjos de mig món. La màgia de la substitució havia permès que l'home petit penetrés, com una boira, en el món de les sedes i de metall.

El príncep dels països del nord coneixia l'existència de la princesa, els seus missatgers estaven assabentats de tot i havien escrit el seu nom en un gran llibre replet de noms perfumats. Posseir-la podria ser interessant. Va presentar-se davant del rei que, enlluernat i ple d'ambició, es va inclinar obsequiós davant l'esclat del progrés. El príncep va entrar a la cambra de la princesa i, com que el pare havia consentit, va poder besar-li les mans i els cabells. La donzella tremolava, tot el seu cor rebutjava aquell contacte, però els seus sentiments eren un món igno-

rat, emmudit, que no hauria sabut expressar.

L'opulent rei de l'est, que tot ho volia, va voler conèixer personalment la princesa. Les robes més fines, de sedes i d'or, el renou de mil capritxos, de mil formes indefinides, de satisfaccions sense cantos, li varen permetre entrar a la cambra de la princesa i besar els peus de la dama, que ja tenia el cor mig mort de dolor.

La inquietud de l'home de boira, les línies borroses de mil desitjos violents reflectits en espills intangibles li varen obrir les portes de la cambra de la princesa i va poder besar l'últim tresor, els ulls verds que tan amorosament havien mirat.

En una bolla de cristall inexpugnable que flotava en l'espai, aïllada de la resta del món, —mil llums, sedes, i metalls embriagadors—, el príncep acaparador, el rei opulent i l'home boirós reien de les pretensions del pare d'una horrible princesa amb cabells pudents, pell tacada de negre i ulls esvaïts, que ja no tenia res per donar, i creuaven mil noms olorosos escrits en un llibre gruixat i exclusiu.

Trencapinyons

Cròniques d'un estiu

L'estiu apuntava la nuesa dels cosos, el bronzejat de la pell i els estímuls més vius que mai, però pareixia que no havia d'arribar: feia calor, tot i que aquella xafogor que immobilitza el tragí encara no s'havia presentat, El temps canvia, i això sempre passa —de moment—, sinó podeu recordar fa uns anys quan... Així i tot n'hi havia més de dos que no resistien la temptació d'acollir els hàbits estiuencs —i més de dues amb la pell ben colrada pel sol— i els cafès començaren a treure taules i cadires, que els més agosarats prengueren amb decisió, i les veus dels ciutadans es fongueren amb l'ombra de la nit.

Finalment arribà ella —la calor, s'entén— i els costums de tots mudaren. Les converses a mitjanit es feien més agradables prenent la fresca —molts de televisors han deixat de funcionar almenys durant un mes i

mig— i el tragí es movia només al voltant de qualque acte que si fa no fa podia venir a to.

Però la gent no ha traguinat tant com solia —ja ho pronostigà Dingú, l'inefable— i les nits de l'estiu no acabaven d'esser el que eren. L'agost vengué sense festa des bou —i altres derivats, naturalment— i el bullici que es produïa al seu voltant, que al cap i a la fi entretenia perquè havies de dir si t'agradava o no t'agradava, es difuminà.

Quan l'horabaixa suaument es perdia, resollat encara de raigs de sol, arribaren les festes. Els carrers més cèntrics s'animaren una mica i alguns entengueren que mitjanit no era la millor per anar-se'n a jeure, sinó per aixecar-se i jugar a veure qui aguanta més. Els cossiars acompanyaren sant Roc, que s'amagà abans que els dimonis no fessin aparició per etzibar un coet a qualcú i fer caure de genollons a qual-

cú altre —n'hi ha però, que de la seva vida no s'havien divertit tant mai—.

Les vacances continuaven per a alguns —n'hi ha que no en tenen mai—: mentrestant Iugoslàvia es desintegra d'una unió fictícia coberta per la sang d'aquells que no en tenen la culpa; Somàlia mor a cops de fam i de set —de justícia, de pa i d'aigua— i alguns països es permeten fer exposicions universals, celebrar centenaris i patir una crisi econòmica, que pagarem tots —a pesar que no hàgim anat a veure les meravelles de l'Expo—.

De cop, refreda una mica i les cadires s'amaguen: la vil carnisseria del xafardeig mor a poc a poc i dona pas a les noves tendències de la perruqueria, a la moda de la tardor i a les arrugues — perquè el temps ha passat per a tots.

Carme Bennàssar

La fauna del Castell d'Alaró

L'any 1985, en plenes festes de Sant Roc, a Alaró, es declarà un gran incendi vora la carretera d'Orient, a la finca de s'Olivaret; el foc, segurament provocat, va començar entre càrritx i pins i assolí ràpidament grans proporcions que afectaren un gros bocí d'alzinar que arribava a l'orengar. Molta de gent d'Alaró, malgrat esser un dia de festa important, va intentar ajudar als treballadors forestals i als bombers que lluitaven contra el foc; entre aquesta gent d'Alaró, un jove d'uns vint-i-cinc anys, va dir: «Al manco s'haurà cremat sa salvatgina». Deixant per a cadascú una invitació a la reflexió sobre aquesta fase, el cert és que l'incendi va afectar negativament la vida dels habitants d'aquell indret.

El mart (*Martes martes*), a la vista de la qualitat d'excrements (per cert, majoritàriament vegetals) que localitzam enmig dels caminois, roques i fins i tot sobre qualque seient de caçador de «coll», podem considerar que és més abundant ara que quan era intensament caçat fa uns pocs anys.

La geneta (*Genetta genetta*), l'he vista ja fa molts d'anys amb un peu travessat per les pues d'un «braó» o garballet gros, que encara avui molts garriguers i caçadors empren. Això era, ja fa anys, prop des Verger.

El mostel (*Mustela nivalis*), esquiu, alegre i bon caçador de rates, també és present a la zona del Castell, igual que l'eriçó (*Erinaceus algirus*) i els ratolins de camp (*Apodemus sylvaticus*).

No convé oblidar un insecticida natural i mamífer també com la rata pinçada, relacionada amb les temperatures suaus i amb les coves, els avencs i les soques velles d'alzina on hivernen i passen el dia.

Els conills, (*Oryctolagus caniculus*) no gaire abundants, ens poden sortir de davall els peus i, pels antics olivars des Verger, potser, a posta de sol, encara es pot observar qualque llebre (*Lepus capensis*).

Sempre és una troballa màgica l'aparició brillant d'una font, una bassa, un

Mostel (*Mustela nivalis*)

cocó, un vell safareig o antics aljubs àrabs que encara emmagatzemen aigua que dona vida a molts d'insectes interrelacionats entre si. També ens pot aparèixer un príncep transformat en calàpet (*Bufo viridis*) o granots assustadissos (*Rana perezi*).

La reina del regiró, per qui no la coneix, és la beneficiosa serp de garriga (*Macroprotodon cucullatus*) o també la serp d'aigua (*Natrix maura*), inofensives per als humans.

El dragó (*Tarentola mauritanica*) estiuja pel Castell mentre els humans van vora mar. També a les darrerries d'estiu podem veure volar de forma

elegant i misteriosa un insecte negre, gros i amb dues banyes ben llargues, que en realitat són antenes: és el ban-yarriquer (*Cerambyx cerdo*). En forma de larva, és capaç d'obrir forats llargs com a dits a la fusta més dura de l'alzina, el serradís que deixa al peu de l'arbre ens n'indica la presència. Dues altres cuques de bells colors són la de la lletrera, *Hyles euphorbiae*, cuca unicomnea, i la cuca de la ruda, que esdevé una bella papallona que a Alaró anomenam «rei» (*Papilio macaon*). Una cuca especialment enemistada amb els Enginyers forestals és la cuca de les bosses del pi o processionària (*Thaumetopoea pyticampa*), que es

Mart (*Martes martes*)

passeja en processó cap als pins que defolia.

Un endemisme desconegut per molts alaroners i no especialment escàs és l'escarabat de color blau-fosc metàl·lic (*Tymarcha balearica*).

El Grup Excursionista d'Alaró té al seu anagrama les dues penyes germanes, el Castell i s'Alcadena i, enmig, sobrevolant-les, el Voltor Negre (*Aegyptius monachus*). Efectivament, és possible contemplar-lo des de dalt del castell mentre vola damunt Solle-ric, Sa Font Figuera o s'Olivaret.

Els esparvers (*Hieratus pennatus*) sovintegen la penya, igual que el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) i el falcó marí (*Falco eleonorae*).

Els xoriguers (*Falco tinnunculus*) hi crien i hi cacen molts grans insectes. No és estrany veure-hi milanes

(*Milvus milvus*) que naveguen els vents del Castell. Els caçadors de filats coneixen segur aquest nom científic: *Accipiter nisus* o falcó torter, bé per haver-lo agafat amb les xarxes o per haver-lo sentit passar com qui ser un llamp al darrere d'un tord.

Encara que en èpoques migratòries es veuen des del Castell esbarts importants de corbs, (*Corvus corax*), les colles sedentàries i fidels als roquissars de l'orengar són rares de veure avui.

El Castell d'Alaró dona l'oportunitat, i de franc, d'escoltar el cant lliure de la cadenera (*Carduelis carduelis*), del passarell (*Acanthis cannabina*), del verderol (*Carduelis chloris*), del tudó (*Columba palumbus*), o bé del trencapinyons (*Loxia curvirostra*) del qual trobam pinyes encetades amb el seu tort i dur bec.

A l'estiu, des dels ullastres que atalaien Mallorca, actua un altre insecticida natural: la jua o menjamosques (*Muscicapa striata*), altres insecticides harmònics amb el cicle natural són els buscarets (*Silvia melanocephala* i *S. atricapilla*), que cerquen els insectes entre els branquillons i la fullaca de llampúdols, mates o ullastres i també són bons disseminadors de les llevors d'aquestes plantes.

A l'hivern el Castell canvia, la penya i els boscos tornen d'un color verd-fosc o blanc quan hi neva, llavors hi arriben visitants fidelíssims com la coa-roja (*Phoenicurus phoenicurus*) i el ropit (*Eritacus rubecula*), que vénen de molt lluny, a vegades per morir ofegats pels garbellats que encara ara es paren pels voltants del Castell.

Després d'una tramuntanada freda i passada per aigua sempre arriba a sortir el sol, poques coses semblen tant una festa de la naturalesa com, sota els raigs del sol i dins un olivar banyat, sentir la piuladissa dels tords (*Turdus philomelos*), de la grívia (*T. viscivorus*), del tord cellard (*T. iliacus*) o de la mèl·lera (*T. merula*).

Un nom científic que els caçadors coneixen de segur molt bé és el *Scolopax rusticola*, o cega: «Qui ha nat o naixerà, niu de cega no trobarà» i... efectivament a Mallorca no és gens bo de trobar, ja que no cria per aquests indrets.

La pàssera (*Monticola solitarius*) és segurament la millor coneixedora dels roquissars del Castell, juntament amb el cabot de roca (*Hirundo rupestris*) que frueix volant a mercè de l'aire.

L'home (*Homo sapiens*) intel·ligent i civilitzat mata els animals salvatges per fer esport, a vegades amb un odi desconcertant; també sol ser de molt el primer responsable de la crema dels boscos; deixa fems per tot arreu, a vegades perillosos, pinta les roques i monuments antics, destrossa aljubs i fonts i, en definitiva, altera la vida dels altres habitants de la natura, en aquest cas d'aquells que viuen pel Castell d'Alaró.

Joan V. Lillo Colomar

Crosstown Traffic, un grup d'alaroners

-Per què no vos presentau?

M.- Ara per ara som tres, en Nic canta i toca la guitarra, en Sebas a la bateria i jo, en Miquel, que toc el baix.

-Quan vàreu començar a tocar?

M.- Vàrem començar un parell de setmanes abans de les festes de Nadal, ara fa poc més de set mesos, cosa així.

-Quina música escoltau?

M.- Cream, Jimi Hendrix, Rory Gallagher...

N.- Rock dels setanta, clàssic... la bona música.

-Qualcú de vosaltres ha tocat amb altres grups?

-Sí, però sense arribar a formar-ne part.

M.- A vegades, amb nosaltres també hi toca altra gent, a més fem comptes esser 4.

N.- Sí, el meu germà tocarà la guitarra amb nosaltres.

-Féreu un concert a Binissalem. Com va anar?

N.- Un desastre.

No vam quedar contents amb l'actuació.

M.- A la gent, n'hi havia molta, els va agradar. Però nosaltres no en vàrem quedar contents. Feia dies que tocàvem.

N.- És veritat, feia només 10 dies que tocàvem junts.

-Teniu programat qualche concert?

M.- Potser tocarem a les festes de Lloseta, però està molt verd.

-Quins temes soleu tocar?

-Aint no teelling de Jimi Hendrix, TNT i Dirty deeps dare dirt cheap de AC/DC i altres.

-Teniu temes propis?

N.- Improvisam i fem cançons, però cap ens ha agradat suficientment.

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702

Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

15 anys de Coral Universitària

Si volem parlar de música polifònica a Mallorca, hem de fer obligada menció a la Coral Universitària, capdavantera de la música coral mallorquina, que dirigida des del seu principi de la mà de Joan Company, ha sabut assolir fites molt elevades dins el món musical de les illes.

Amb motiu del seu XVè aniversari, i dins el Vè cicle de música polifònica Ciutat de Palma, el passat dissabte 30 de Maig a les 20:30 i a l'Església de Sant Felip Neri de Palma, oferí al públic aquest concert commemoratiu.

Com a primer part, ens va oferir la Cantata 147 de J.S. Bach, acompanyada de la Orquestra de Cambra de la Orquestra Simfònica de Balears, i tot el conjunt polifònic i orquestral sota la direcció del mateix Joan Company, que, amb la seva magistral batuta assolí l'execució magistral de l'obra.

Cal dir, que els solistes, Fanny Martí (soprano), Marisa Roca (contralt), Gerard Abril i Jaume Roca (tenors), Pere Deià i Bernabé Moreno (baixos) són tots ells cantaires de la mateixa Coral Universitària, o sigui, de la pròpia cantera. Això representa que, en aquests 15 anys, s'han pogut formar futures promeses de cant i que, en definitiva, s'ha creat una escola.

Acte seguit, i ja desvestits de l'uniforme d'etiqueta, i amb roba de carrer, els actuals i els antics cantaires varen retre homenatge a Monserrat Pueyo i a Manuel Cabero,

com a cantaire i director d'honor, ja que aquest matrimoni català va esser el capdavanter de la nova renaixença de la música coral a Mallorca, inclosa la formació de directors, cantaires, etc.

Dedicada a la memòria dels cantaires que ja no eren entre ells, la Coral va cantar la peça «Renuncio al món» de A. Dorey, obra que es va executar amb gran sentiment.

I per acabar, i com a «divertiment», varen dur a terme un recull de cançons, cada un dirigida per un director diferent, Joan Company, Mn. Francesc Batle, Baltasar Bibiloni, Manuel Cabero, Concepció Oliver, etc. i les peces foren: Amen, Espiritual Negra, Estrella e lua nova, Canço de beure, Canticum de Archa Noe, Una dona llarg i prima, La Balanguera i Aubada.

Va esser una vetllada molt gratificant, tant per la qualitat de la Coral com pel seu significat, el que ens duu a l'alt nivell assolit per la música polifònica a Balears, músic que ha recorregut el nostre país, i que en saltar fronteres escampa la veu de Mallorca pel món.

Esperam i desitjam que aquest esperit encès per a Joan Company i la Coral Universitària prosperi i fructifiqui, com així és, i que serveixi de guia per a aquells que estimen el cant coral i la nostra música.

SAM

Combinació tren Palma-Inca de les 20'00

Sortida Alaró-Estació Consell 20'00 h.

Sortida de Consell-Alaró 20'30 h.

(Excepte Dissabtes, diumenges i festius)

Horari de l'autobús

Feiners i dissabtes

Sortides d'Alaró 7'45 h., 9'45 h., 15'30 h.

Sortides de Palma 9'00 h., 13'00 h., 19'00 h.

Diumenges i festius

Sortides d'Alaró 8'00 h., 18'30 h.

Sortides de Palma 9'00 h., 19'30 h.

Telèfons per a casos urgents:

P.A.C.....51 10 04

Ajuntament matins..... 51 10 02

Polícia Local 51 81 11

FERRERIA D'ALARÓ DROGUERIA

Dr. Jaime Colom, 38 - Tel. 51 04 86
ALARÓ (Mallorca)

Marilyn Monroe. Trenta anys després

Probablement es trobin molts respostes a la pregunta per què Marilyn esdevengué el mite que fa que continuem recordant-la trenta anys després com la dona més sensual que s'hagi posat enfront d'un objectiu cinematogràfic. Norma Jean Baker va néixer per ser fotogràfica per una càmera de cinema. El contorneig del seu caminar, únic, tot posant un peu just davant de l'altra, va ser inimitable. I els posats, en primers plànols, que per a daltres serien vulgars, fets per ella resultaven encantadorament seductors.

La seva vida fora de les càmeres va ser un turment, cosa que no es traduïa en el resultat de la seva feina cinematogràfica, sinó al final de la seva carrera, ja que per a molts va ser una de les més grans actrius de comèdia, fent el paper de rossa ingènua com ningú. Infravalorada pels crítics del seu temps, que només hi veien un objecte sexual,

no la vegeren així els grans directors de comèdia, com Howard Hawks i Billy Wiler, els quals la dirigiren en les inoblidables pel·lícules Gentlemen pre-

fer blondes i Some like it hot.

No escric com a aficionat al cinema, ni com a crític cinematogràfic, sinó com a (no em fa vergonya dir-ho) enamorat del somriure més sensual, més bell i més excitant que es pot veure a través d'una pantalla o que ens gratifica des de les pàgines d'una revista.

El fenomen de Marilyn és ella mateixa i li ajuda la llegenda de la nina nascua en un ambient molt diferent del d'on acabà, amb unes idees de triomfar i un conveciment de no escatimar mitjans per aconseguir-ho, tot i que el mitjà fos ella mateixa. La seva atzarosa vida amorosa així i tot, va esser en tot moment controlada per ella.

I ara, per favor, disculpau-me perquè m'esperen per veure el vídeo de Niàgara. Si hi voleu venir?...

J.P. i Q

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

ESPORTS

El passat 12 d'Agost es va celebrar a la pista «central» del nostre Camp Municipal d'Esports la final del torneig de tennis de 1992 organitzat per Imatge 2000 i en el que varen participar 32 esportistes. La final va esser protagonitzada per Joan Perelló (el «profe») i Sebastià Català, imposant-se el primer per 6-3 i 6-4 en aprox. una hora. S'ha de dir que es va notar a faltar un àrbit (degut a acord entre els dos finalistes) i una mica més d'iluminació (deu ser que a l'Ajuntament no li interessa el tennis?).

Abans de la Gran Final es va jugar la final de Consolació que va enfrontar Pedro José Rosselló i Llorenç Guardiola, el guanyador va esser P.J. Rosselló per 6-1 i 6-0.

Tennis

FLORISTERIA ATTYS

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

Restaurante Bearn

(Dimarts tancat)

Avda. de la Constitució, 40
Telèfon 87 92 92
ALARÓ (Mallorca)

CAN TIU

Bar - Restaurant

DIMECRES TANCAT

C/. Pettit, 11
Tel. 510148

ALARÓ
(MALLORCA)

BAR RAMON

HAMBURGUESERIA

C/ Can Ros, 11
07340 - ALARÓ

Tel. 51 02 00

ESPORTS

Bàsquet

El Joventut Alaró es va presentar davant la seva afició en un partit jugat contra el Sta. Maria que va acabar en la derrota del nostre equip per 66 punts de diferència. Encara que sigui mal de creure els vert i negres (els «nostros») varen començar jugant un bon partit, però després va faltar concentració i varen començar a apareixer els nervis llògics, un poc de mala sort i l'evidència de la vertadera superioritat dels santamariers. Possiblement als alaroners els hi faltin partits, més mentalitat d'equip i un públic que els recolzi i que compregui que són uns joves que no cerquen l'ACB sino que intenten passar-s'ho bé jugant. Si d'aquí a

un parell d'anys hi hagués tradició baloncestística a

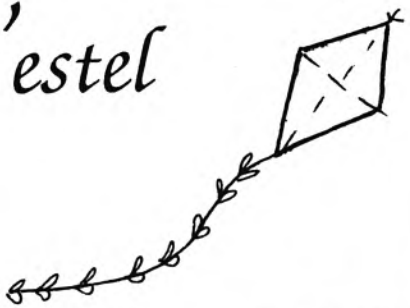
Alaró, crec que seria de justícia reconeixer la tasca que

ara estan realitzant aquests joves i el seu entrenador.

La Protectora
Cafè

1923 *Alaró*

S'estel

PAPERERIA-LLIBRERIA Tel. 87 90 32
C/ Síquia, 3 07340 - ALARÓ

REPORTATGES

IMATGE 2.000

FOTOGRAFIA - VIDEO

Alexandre Rosselló, 26 ALARÓ
Tel. 51 05 14

• LYMPHDRAINAGE •
MANUELLE NACH DR. VODDER •

• KOPENHAGEN •

ORIGINALMETHODE
„LYMPHATICA“

ESPERANÇA

TERÀPIA I ESTÈTICA
LINFODRENATGE MANUAL
MÈTODE VODDER

C/ de Sant Roc, núm. 28
Tel.: 51 02 82
ALARÓ (Mallorca)

Futbol Local

En el moment d'escriure aquest article tan sols han començat els entrenaments el primer equip, és a dir, l'equip amateur que aquesta temporada 1.992-93 militarà una altra vegada a la categoria de 1ª Regional Preferent.

A l'equip alaroner com a la majoria d'equips hi ha hagut altes i baixes que esperem que serveixin per millorar la classificació final de la temporada 1991-92.

Les ALTES són fins a n'aquests moments les següents: Biel Moranta (porter, procedent del Montaura), J. Luis Alcaide (procedent del CIDE juvenil), Miquel Amengual (procedent del Rtvo. La Victoria), J. Antonio León, A. Bejerrano, A. Bennassar, Ripoll i els juvenils Rafel Piza, Gaspar Rosselló i Jordi Simonet.

Les BAIXES són les seüents: J. Crespí, Miquel Palou (llosetenc), J. Sans i A. Navarro (Murenc), T. Tugores, Whon Van Ennemann, P. Alberto Buika i Mateu Comas (Son Cladera).

En quant a la part tècnica, també hi ha hagut canvis, ja que l'entrenador de la passada temporada, el qüestionat i discutit Biel Coll Tortella entrenarà aquesta temporada l'equip del Murenc i de l'equip alaroner s'en cuidarà de preparar-los en Juan Monserrat.

Passant a les novetats dels equips que conformen la 1ª Regional Preferent, són novetats el Cala d'Or i l'Espanya de Lluçmajor com equips descendits de la 3ª Divisió i el Rafal, el Genova i els nostres veïnats de Consell com equips ascendits de la 1ª Regional Preferent.

Seguint amb el 1er Torneig de futbol Bar Traffic, les informarem dels resultats que faltaven donar-vos de la primera fase i tots els resultats de les fases següents:

GRUP 1

Bauxa 9 - Es Magatzem 3
 Es Fideuers 6 - Tango Dragons 5
 Pesijajubi 92 3 - Es Magatzem 2
 Tango Dragons 4 - Es magatzem 2
 Bauxa 5 - Pesijajubi 92 2
 Bauxa 4 - Tango Dragons 4

CLASSIFICACIÓ DEL GRUP 1

Es fideuers	4	4	0	0	28	13	8
Bauxa	4	2	1	1	24	20	5
Pesijajubi 92	4	2	0	2	15	14	4
Tango Dragons	4	1	1	2	15	20	3
Es Magatzem	4	0	0	4	7	22	0

GRUP 2

Pitxabandurries 2 - Traffic 1
 Sa Màquina 6 - Banca March 0
 Construccions Sala 4 - Pitxabandurries 2
 Sa Màquina 7 - Bar Traffic 1

CLASSIFICACIÓ DEL GRUP 2

Sa Màquina	4	4	0	0	28	3	8
Construccions Sala	4	3	0	1	18	10	6

Banca March	4	2	0	2	10	18	4
Pitxabandurries	4	1	0	3	7	17	2
Bar Traffic	4	0	0	4	6	21	0

QUARTS DE FINAL

Sa Màquina 7 - Tango Dragons 2
 Construccions Sala 3 - Pesijajubi 92 2
 Es Fideuers 5 - Pitxabandurries 2
 Banca March 9 - Bauxa 4

SEMIFINALS

Sa Màquina 13 - Banca March 0
 Es Fideuers 4 - Construccions Sala 3

3er i 4 LLOC

Construccions Sala 5 - Banca March 3
FINAL Sa Màquina 3 - Es Fideuers 0

Futbol

El dia de Sant Roc es va jugar el partit de futbol entre l'Alaró i el Murenc que finalitzà amb la victòria dels alaroners per 3-0 gols de «Beje», Ll. Sabater i Gual.

El joc realitzat per l'Alaró va agradar al públic ja que per estar en pretemporada es va veure un equip

amb idees, que corr bé al contraatac i que té una defensa bastant dura. El Murenc va venir a Alaró amb cares conegudes com el seu entrenador (l'ex de l'Alaró) i el lateral esquerra Jaume Sans. Esperam que enguany es pugui veure bon futbol i desitjam que pugui ésser vist per molts d'espectadors.

*Taller de Joieria
 Disseny i Fabricació propis*

Mian

*Trofeus i Gravats
 Preus especials per a
 clubs, empreses i institucions*

Av. d'Antoni Maura, 49 - Tel. 60 09 84   Pont d'Inca
 C. de la Cabana, 64 - Tel. 60 09 84   Pont d'Inca
 Pl. dels Hostals, 44 - Tel. 14 01 94   Santa Maria del Camí
 C. Verge del Refugi, 21   Alaró

Natació

Enguany, 1992, fa deu anys que es duen a terme els cursos de natació per als al·lots d'aquest poble. No podem oblidar que fa deu anys, a la primera cloenda, hi assistí Rafel Escalas, rebut per les majorettes. Ja aleshores l'assistència era nombrosa: al voltant d'uns cent seixanta al·lots, de 0 fins als 14-15 anys; fins i tot hi hagué assistència de gent més gran (de més de vint anys).

El 1992, un any més hem rebut l'assistència de més de cent al·lots: de mesos, de 2-3-4 anys i d'altres que completen l'ensenyament après en anys anteriors, cosa que demostra la importància de la natació a la nostra illa com a tal.

El curset, com cada any, ha estat dividit de la següent manera: es fan grups de 5 o 6 petitons (menos de 4 anys) per monitor; el grup blanc (majors de 5 anys amb dificultats o por a l'aigua); el grup groc (els que suren i ja fan desplaçaments dins l'aigua); el grup verd (són els que ja han ad-

quirit coordinació de peus i braços i s'inicien en un estil); i el grup vermell (que fan crol i esquena i aprenen els altres estils, braça i papallona). D'aquesta manera han passat els 125 al·lots matriculats enguany en dues hores de curset (de 9h 30m a 11h 30m). Agraïm la constància de la gent, gràcies a la qual el curset manté una continuïtat, i el patrocini de l'Ajuntament d'Alaró al llarg d'aquests anys.

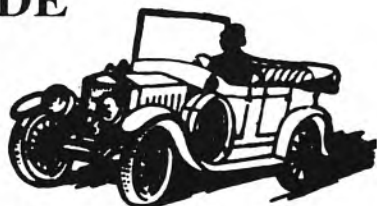
La gent més gran assisteix al curset de natació l'horabai-xa (de les 19 h a les 21 h.)

El 13 d'agost passat es va fer la cloenda del curset on els monitors, Jordi Real, Catalina Isern i Evarist Cardell, feren acte d'entrega dels diplomes i de les medalles als al·lots que havien seguit el curset.

Vos hi esperam l'any que ve!

Evarist Cardell

**TALLER DE
XAPA I
PINTURA**

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

RUBINES
MPREMTA

Pere Barceló Busquets
Especialitat en targetes de noces

C/. Bonaire, 1
Tel: 51 17 39 07350 BINISSALEM (Mallorca)

CUINA

Ensalades refrescants (per a quatre persones)

1. ENSALADA DE PINYA, COGOMBRE I LLETUGA

Ingredients:

- 1 lletuga
- 2 cogombres
- 1 pinya natural o 1 pot de pinya natural en conserva.

Tallau la lletuga a trossets petits, tenint en compte que les fulles s'han de passar per aigua i no deixar-les en remull ja que perden les seves vitamines.

Després pelau els cogombres i els tallau en rodanxes ben finetes. mesclau-ho tot i afegiu-hi la pinya tallada a

daus més bé grossos.

Poc abans de servir, podeu trempar-la amb oli d'oliva i sal, afegint-hi, si voleu, uns pessics d'herbes aromàtiques (alfabaguera, menta, herba sana...)

2. ENSALADA ESTIUENCA AMB SÈSAM

Ingredients:

- 1 lletuga.
- 250 gr. de blat de les índies
- Un poc de formatge.
- 2 ous.
- 2 pastanagons ratllats

-Una grapada de llavors de sèsam.

Tallau la lletuga ben petiteta i deixau-la escórrer perquè perdi l'aigua. Posau el blat de les índies dins aigua bullent i deixau-lo al foc uns minuts.

Després tallau el formatge a daus petits afegiu-hi els ous bullits fets a trossets i els pastanagons ratllats.

Per altra banda posau dins una pella, sense oli, la grapada de sèsam i quan estiguin una mica torrades no cremades, retirau-les i picau-les dins el murter.

Abans de servir l'ensalada, trempau-la amb oli d'oliva i escampau-hi per damunt el sèsam picat.

SOCIETAT

NAIXEMENTS

- Antoni Ramis i Rosselló (28-7-1991)
- Amador Calafat i Colomar (9-8-1991)
- Estefanía Costa Cazorla (11-8-1992)
- Sheila Judith Reolid Fernández (11-8-1992)

MATRIMONIS

No n'hi ha hagut

DEFUNCIONS

- Juan Simonet Far (3-2-1904/23-7-1992)
- Juan Llabrés Estrany (23-9-1907/28-7-1992)
- Margarita Garau Xamena (24-6-1913/2-8-1992)
- Margarita Sampol Simonet (8-11-1896/16-8-1992)

MESÓN GALLEGO BAR-RESTAURANT

ESPECIALITAT EN MARISC

Can Ros, núm. 4
Tel. 51 00 56

ALARÓ
Mallorca

Tintoteria i bugaderia SA NETEJA

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

LLIBRES

El vas de plata, d'Antoni Marí. Narracions que evoquen els anys d'adolescència de l'escriptor.

No som perfectes, de Jaume Subirana. Històries sobre petites imperfeccions morals.

Històries perverses, d'Isabel Clara Simó. Narracions que giren al voltant de certes perversions (Poden ferir la sensibilitat del lector).

Poesia. Suite de Parlavà, de Miquel Martí i Pol. Poemes sobre el temps, la memòria i la mort.

Vuire en parella, de Joan Corbella i Roig. Llibre que reivindica la possibilitat de trobar molts al·licients en la vida de parella.

JUVENIL.

La història del Senyor Sommer, de Patrick Süskind. Un bellíssim conte que narra la història d'un home que sempre camina.

Vacances de pares, d'Oriol Vergés.

Raquel, d'Isabel-Clara Simó.

Martín i Lara, Werner J. Egli.

INFANTIL

Contes del mag Sí, d'Andreu Martín.

DIVERSOS

La cuina de la superdona, d'Agnès Beaudemont-Dubus. I també del superhome. Cent receptes que es poden preparar amb gran rapidesa per facilitar les tasques domèstiques.

Caterina Amengual

PEBRE DE CIRERETA

Cròniques públiques d'una societat que celebra les festes de Sant Roc:

-S'encengueren les faroles de l'AVINGUDA, amb discreció i sense la presència de la Presley, per inaugurar unes voravies que no estaven acabades d'enrajolar. Aquest és ara un poble que no escatima llum, no com cert municipi veïnats que només té faroles a una banda de la carretera (Alaró sempre ha estat un poble d'il·luminats)

-Sembla que el do de llengües encara no ha arribat a totes les capes de la societat, posem per exemple el concurs de redacció, les bases del qual eren únicament en castellà, cosa que bé defensaren els vigilants-jurats del temple.

-On eren el dia de Sant Roc els dos cortesans de l'infortunat que provocaren tanta especulació no ocupant el seu seient a l'església en dia tan assenyalat?

-Aquesta revista ha rebut queixes de diversos assistents a la Nit de foc de la Iguana ja que aquells dimonions provocadors aconseguiren que el pànic pren-

gués possessió d'un parell d'ànimes cristianes que, per no caure en temptació, acabaren cremant-se.

-Quan sortiren les carrosses hi hagué una sèrie de problemes, com per exemple l'existència d'autoritats de l'illa col·locades en diferents pals. Devia ser per despistar...

-Fins on ha arribat la crisi econòmica del país que alguns constructors han hagut de dedicar-se a l'hosteleria.

-L'ajuntament ha agafat el gust a això d'anar a les processons i ha encarregat un pal·li per assistir la corporació en ple a les processons de Pasqua i del Corpus de l'any que ve.

-Tramuntana Ràdio presenta Orgies selectes d'una nit d'estiu, dirigides per Joanet-Piu-Rebel i amenitzades per Miquela-Poma-Fresca.

-Amb la qüestió de l'aigua a Alaró hi ha qualcú que s'omple les butxaques.

L.S.D.

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

Forn Nou

PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARÓ (Mallorca)

CÒMIC

OSCARS

Sant Roc 92'

(ENQUANY SÓN OLÍMPICS)

MILOR BANDA SONORA: "ELS HIP-PIES" AMB EL TEMA "O MAMI"

♪ O MAMI
O MAMI BLUE!!

BON VESPRE A TOTHOM. COMENÇA L'ENTREGA DELS OSCARS 92' PATROCINATS PER L'EXALTA DÍSSIM AJUNTAMENT D'ALARO'!!

OSCAR ALS MILORS EFECTES ESPECIALS: "EL VIATGES DE MARCO POLO"

OSCAR AL MILOR VESTUARI: PROJECTE HOMO (N'HI HA QUALQUON DE BEN PROJECTAT D'HOMO)

MILOR POSADA EN ESCENA: ELS PICAPEDRERS. (MES BÉ PAREIXEN "ELS PICAPIEDRA")

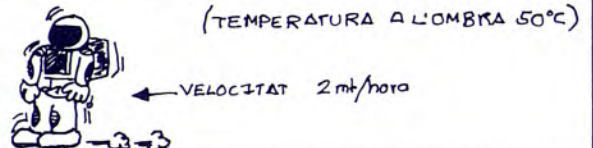
OSCAR A LA MILOR ACTRIU I ACTRISUS SECUNDÀRIES: "LES MESTRESSES DE CASA" (QUE TENEN L'ESCURADA A MITGES I ELS LLITS SENSE FER)

OSCAR A LA MILOR PEL·LÍCULA ESTRANGERA: LA COMPARSA DE LES OLIMPIADES

OSCAR AL MILOR ACTOR: L'ASTRONAUTA DE "L'HOMME EN EL TEMPS" (QUE TÉ MERIT)

ABANS DE SABER L'OSCAR AL MILOR DIRECTOR I PEL·LÍCULA TENDREM L'ACTUACIÓ DE L'ORQUESTRA DE PETRA. NO S'HO PERDIN (JÍ, JÍ)

I EL GUANYADOR ÉS...

...DONCS... EL DE SEMPRES !!

AIXÒ JA NO TÉ GRÀCIA !

*EN PREPARACIÓ ELS OSCARS DEL 93' QUE SERAN TAN DEPRIMENTS COM ELS D'ENQUANY, AIXÒ SI, FAN POBLE I TOTES AQUESTES COSES.

DINGÚ 92'

JO TAMBE' SOC OLÍMPIC